

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېاد   بدین بوم وېر زنده یک تن مېاد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

عبدالله امینی - کابل

۲۲ فبروری ۲۰۱۵

مغاره نشینان بامیان در قرن ۲۱

یک عده مردم در ولایت بامیان خانه و کاشانه ندارند و در مغاره های قرون اولی زندگی می نمایند. از برق خبری نیست و حیات شبانه مغاره نشینان با تیل سوز و شیطانک سپری می شود. غذای این افراد بیشتر شبدر بوده و خوشبخت های آنها نان جو نوش جان می کنند. در آوانی که مردم مظلوم بامیان در رنج و عذاب اند، رهبران خاین هزاره در عیش و نوش اند و با دالر بازی می نمایند.

در قرن ۲۱، افغانستان مغاره نشین دارد. این شرم بزرگ برای کشور و زعامت وابسته به اجانب است. مهمتر از همه، رهبران خاین مردم ستمکش هزاره عوض این که در فکر آسایش مردم خود باشند، مصروف زدوبند با دولت مستعمراتی کابل بوده و برای اجانب مزدوری می نمایند. با میلیون ها دالری که مانند سایر رهبران جهادی از طریق دزدی، جاسوسی و چپاول ثروت ملی صاحب شده اند، غرق در عیاشی اند. دولت مستعمراتی کابل هرگز به فکر آرامش مردم خود نیست و به حال بد اتباع کشور کمترین توجهی ندارد. از رئیس جمهور گرفته تا خوردترین مأمور غرق فساد و چور و چپاول اند. رهبران جهادی به جز زر اندوزی و چف و پف کار دیگری انجام نمی دهند.

ما عکس عروسی پسر قانونی میهن فروش را دیدیم که عروسش چند سیر امیل طلا در گردن آویخته بود. بلند منزل ها در شهر کابل به یک تعداد طفیلی ها تعلق دارد که از برکت تجاوز اجانب میلیونر گشته اند. آیا محقق، خلیلی و یا اکبری یک ثانیه در فکر مردم نگون بخت خود در بامیان افتاده اند؟ آیا سرابی والی بامیان سری به این مغاره ها زده است که بدانند کدام انسان ها با حیوانات یکجا زندگی می کنند؟ عده ای از مغاره نشینان می گویند "که زندگی در این مغاره ها آنقدر سخت است که اگر حیوان را این جا ببندند، بعد از دو روز فرار می کند. ما چاره ای نداریم، جای دیگه نداریم، کجا برویم؟ مجبوریم تا وقتی که مرگ به سراغ ما نیامده در این مغاره ها زندگی کنیم. امراض ساری به شدت گسترش یافته و مردم را به زودی از پا می اندازد. با این چراغ تیلی داخل مغاره را روشن می سازیم، کوشش می کنیم شب ها زود بخوابیم تا چراغ دیر تر روشن نماند، دود تیل نیز سبب سردردی و نفس تنگی ما شده است."

این است حالت زار مردم مغاره نشین بامیان که کسی به داد شان نمی رسد. باید انقلاب کرد تا از شر ناموس فروشان دولت مستعمراتی نجات یافت.